

Tað er avgerandi neyðugt við eini frítíðarlóggávu!

Frítíðarlógin skal við einum ráði vera karmurin og samskipanarliðurin millum øll ungdoms- og frítíðarfeløg kring alt landið, sigur Hans B. Hansen, sum mælir til, at annað frítíðarítriv enn ítróttur eisini verður stuðlað peningaliga

Tað er avgerandi neyðugt, at vit fáa eina frítíðar- og ungdomslóggávu sum skjótast. Tað er neyðugt við eini lóggávu, sum samskipar øll ungdoms- og frítíðarfeløg í landinum, soleiðis at eitt meira miðvíst arbeiði kann fara fram øllum Føroya unga fólki at gagni, sigur Hans Birgir Hansen í Havn.

Hans Birgir Hansen legði longu í 1974 eitt skriv fyri landsstýrið, har hann heitti á landsstýrið um at seta eina frítíðarlóg í gildi — eina lóg, sum finst í øllum øðrum Norðurlondum. Áheitanin fekk vælvild og tankin varð á ólavseku sama ár tikin við undir skúlskap, ungdoms- og mentanarmál. Men síðan er ikki nógv hent.

— Samskipanin av ungdoms- og frítíðarfeløgum eigur at vera undir einum ráði — einum frítíðarráði, sum skal vegleiða í slíkum málum og vera karmurin um alt ungdoms- og frítíðararbeiði. Ráðið skal v.ø.o. vera ein ráðgevandi stovnur hjá kommunum og landspolitikarum. Ráðið og virki tess skal sjálvandi vera fíggjað av tí almenna, t.d. við tí sum kemur inn í stuttleikaskatti, visir Hans Birgir Hansen á.

Ítrótturin verður tikin fram um

Hann ferir fram, at viðvíkjandi ungdoms- og frítíðararbeiðinum hava vit á tí eini síðuni ítróttin, meðan vit á hini síðuni hava alt annað frítíðarítriv.

— Men tað lægna er, at meðan ítrótturin bæði bein- og óbeinleiðis verður stuðlaður við almennum peningi m.a. gjøgnum ÍSF, er alt annað ungdomsarbeiði, sum savnar minst líka nógv ungfolk við skerdan lut. Og hetta kann ikki góðtakast í longdini, sigur Hans B. Hansen, sum heldur, at grundin til tær vánaligu sændirnar hjá ikki-ítróttarfeløgum er ein tørvandi samskipan.

Skansastova — fyrsta ungdomshúsið í Havn — ynskiligt er, at eitt veruligt ungdomshús verður bygt.

— Tó skal viðmerkjast, at tað almenna stuðlar bygging av bygðahúsum, meðan bygda- ella ungmannafeløgini sjálvi skipa fyri og bera raksturin. Hetta er sjálvboðið arbeiði og kann tí ofta detta niður fyri í longri og styttari tíðarskeiði.

o.ø. millum tey ungu, so tey sjálvi læra at skipa fyri við ábyrgd og annars sjálvi aktivera ungdomin.

— Sum dømi kunnu vit taka diskotekklubbarnar, sum í fleiri førum eru ríkir av einstaklingum til egnan fyrimun. Og tað

kann ikki vera rætt, at ungdomurin soleiðis verður útnyttaður av spekulantum, sum vit t.d. upplivu í Havn fyri nøkrum árum síðani. Diskotekklubbarnir skulu fyrst og fremst koma ungdominum sjálvum til góðar.

Hans B. Hansen: — Tað nyttar einki bert at tosa um, at ungdomurin skal trivast og mennast, tað skal eisini gerast nakað!

Upplýsandi virksemini

Ynskini hjá bæði ungdominum og frítíðarfeløgum annars hava ofta ringt við at vinna frama. Tí heldur Hans B. Hansen, at eitt komandi frítíðarráð átti at gjørt nógv við upplýsandi virksemini gjøgnum bløðini, bókingar, pjesur og á annan hátt. Her kann eisini hugsast, at ráðið kundi gingið á odda í upplýsingini um vandarnir við rúsdrekka og sigarettroyking.

— Tað verður nógv tosað og skrivað um trivnað og menning hjá ungdominum og hvussu týðningarmikið tað er, at ungdomurin trivast, men tað nyttar ikki nógv, um politikararnir bert tosa um tað og ikki spyrja ungdomin og umboðsmenn hansara til ráðs. Her er eisini ein uppgáva hjá ráðnum, sigur Hans B. Hansen.

— Annars haldi eg, at tað verður alt ov ofta klišé niður á ungdomin. Hetta ger, at arbeiðið hjá teim ymisku nevndunum kennist torført og hjálparleyst. Ja, tær missa ofta mótið. Harafturimóti áttu tey eldru at veitt ungdominum ein moralskan stuðul.

— Sjálvur havi eg altíð kent meg drignan at ungdomsarbeiðinum og frítíðararmálunum. M.a. havi eg koyrt undir og stuðlað Ungmannafelagnum Skansastovu og diskotekklubbanum. Eisini havi eg sjálvboðið veitt eina hjálpanði hond tá tað hevur verið brúk fyri tí. Sum heild havi eg havt ávirkan á tær broytingar, sum hendar eru innan nevndu feløg. Í øllum arbeiðinum havi eg merkt, at okkum tørvar eina frítíðarlóggávu, sum nú má fremjast, endar Hans Birgir Hansen viðmerkingar sínar til Sosialin.

NÚ VERÐUR TÍÐLIGA MYRKRT

Fólk til gongu í myrkri eru ringt at fáa eygga á. Tí skal verða heitt á øll, sum eru til gongu, at syrgja fyri at verða

væl sædd í ferðsluni. Sama er sanniliga eisini galdandi fyri tey á prutli og súkklu.

ENDURSKIN VERJA Í MYRKRI

20 40

120

Heft á ulpur, frakkar, taskur, stivlar o.a.m. kann endurskin um illa vil til, bjarga tær undan ferðsluvanda. Fólk til gongu í myrkri við ongun endurskini og í dimmunum klæðum sær bilførarin ikki fyrrenn 20–30 m burturfrá. Við endurskini er sama fólkíð »sjónligt« longu 120 m frá bilinum.

Í hesum sambandi vil Ráðið Fyri Ferðslutrygd eisini heita á foreldur, tá tey keypa børnunum gonguklæðir, at hava í huga at velja tey, har endurskin er seymað ella límað uppá. Og til teirra, ið gera ella selja slík klæðir, vilja vit eisini siga:

— havið tit eisini hetta í huga.